

HET AANGENAME JAAR DES HEEREN

Van: www.trustingthelord.com

De verandering die plaats vond gedurende het boek Handelingen dat resulteerde in “de uitdeling van het evangelie, toevertrouwd aan de Apostel Paulus, en de “bedeling der genade Gods” voor u die Heidenen zijt, gegeven aan Paulus, is voor velen in het religieuze systeem een moeilijk te begrijpen iets om te zien. Paulus zegt in:

“1Kor.9:17: Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

Het woord bedeling heeft betrekking op regeren of besturen. Een bedeling is niet zo zeer een tijdsperiode als wel een huisorde voor een bepaalde tijd. En binnen die bedeling is God werkzaam, hij handelt met mensen op basis van ZIJN bepaalde raad en voorkennis. In feite geeft God verschillende instructies in de verschillende bedelingen.

De reden dat de meeste religieuze mensen het moeilijk hebben om een verandering van bedeling te zien is omdat ze verzaken om het woord van God letterlijk te nemen, dus geloven dat de bijbel bedoelt wat het zegt, zoals het wordt gezegd, waar het wordt gezegd, en OOK aan wie het wordt gezegd. Het boek Jesaja bijvoorbeeld is niet geschreven AAN of OVER de gemeente, het lichaam van Christus. Het gaat over Israël. In het boek Jesaja staat een grote hoeveelheid profetie. En al die profetie wordt gesproken TOT Israël en gaat OVER Israël. Het is oneerlijk en verkeerd van de religieuzen om speciale profetieën te nemen, beloften, gericht aan Israël, en die proberen toe te passen op de gemeente in de eeuw waarin wij vandaag de dag leven. Een klassiek voorbeeld daarvan is “het jaar van het welbehagen des HEEREN”. Laten we naar het boek Jesaja gaan, om te laten zien wat ik bedoel, en daar een aantal verzen, in hun context, in lezen zodat we kunnen opmerken aan WIE de profetie is gericht en WAT het zegt:

“Jes.61:1: De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;

*“Jes.61:2: Om uit te roepen **het jaar van het welbehagen des HEEREN**, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;*

“Jes.61:3: Om den treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eikebomen der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde.

“Jes.61:4: En zij zullen de oude verwoeste plaatsen bouwen, de vorige verstoringsen weder oprichten, en de verwoeste steden vernieuwen, die verstoord waren van geslacht tot geslacht.

“Jes.61:5: En uitlanders zullen staan, en uw kudden weiden; en vreemden zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn.

“Jes.61:6; Doch gijlieden zult priesters des HEEREN heten, men zal u dienaren onzes Gods noemen; gij zult het vermogen der heidenen eten, en in hun heerlijkheid zult gij u roemen.

Let er op dat het zegt dat zij, waarover de passage gaat, genoemd zullen worden “Priesters des HEEREN”, en dat zij het vermogen der Heidenen zullen eten. Het lijkt er dus op dat het over anderen gaat dan over de Heidenen omdat er aan de ene kant “Priesters” zijn en aan de andere kant “Heidenen”. En de Priesters gaan het vermogen van de Heidenen “eten” of “consumeren”. Laten we even terug gaan naar het boek Exodus. Ten tijde van Exodus 19 heeft Mozes de kinderen Israëls uit het diensthuis Egypte geleid en ze zijn op de plaats gekomen waar God hun de Wet geeft, de Wet van Mozes. Zie nu wat God aan Mozes zegt dat hij moet spreken tot de kinderen Israëls:

“Ex.19:5: Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

“Ex.19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

God deed dus, door Mozes, beloften aan bepaalde mensen. Wij weten dat deze mensen de “kinderen Israëls” zijn. Zij zijn de fysieke nakomelingen van Jacob, genaamd Israël, de kleinzoon van Abraham. Ga nu met me mee naar het boek Romeinen om te zien hoe Paulus de bediening van Jezus Christus omschrijft. Hij verwijst naar de aardse bediening van de Heer zoals in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Paulus zegt dus dat Jezus Christus een dienaar was van iets dat “besnijdenis” werd genoemd. Bedenk dat aan Abraham, de vader van het volk Israël, het verbond der besnijdenis werd gegeven in Genesis:

“Gen.17:7: En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u.

“Gen.17:8: En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.

“Gen.17:9: Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten.

“Gen.17:10: Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.

God beloofde Abraham dus het land tot een eeuwige bezitting, en Hij gaf hem het verbond der besnijdenis. En Jezus Christus, wanneer hij ten tonele komt, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, is een dienaar der besnijdenis. Hij is gedoopt door Johannes de Doper in de rivier de Jordaan, de bijbel zegt als een openbaring. Johannes zegt: *“En ik kende Hem niet; maar*

opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, depende met het water. (Joh.1:31). Jezus Christus begint zijn bediening dus tot de besnijdenis, tot het volk Israël.

“Lukas 4:15: En Hij leerde in hun synagogen, en werd van allen geprezen.

“Lukas 4:16: En Hij kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge; en stond op om te lezen.

“Lukas 4:17: En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was:

“Lukas 4:18: De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;

*“Lukas 4:19: Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken **het aangename jaar des Heeren.***

“Lukas 4:20: En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.

“Lukas 4:21: En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

Let er op wat hij deed. Hij nam het boek Jesaja, hij vond de plaats, en hij las uit Jesaja 61, vers één en twee. Maar let op, hij STOPTE in het midden van vers twee. Hij las niet het gehele vers. In plaats daarvan las hij alleen het gedeelte dat zegt: *“Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN...”*, en hij sloot het boek. En hij zei, **“Heden is deze Schrift in uw oren vervuld”**. Met andere woorden, vanaf die tijd begon Jezus Christus het jaar van het welbehagen des HEEREN te prediken. En het houdt in: bekering en geloof:

“Mark.1:14: En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods.

“Mark.1:15: En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie.

Gedenk dat de gedane beloften, aan de vaders gedaan, inhielden dat Israël een “koninkrijk van priesters en een heilig volk” zou worden. Met andere woorden, God zou dat volk bevestigen als een Koninkrijk en het volk zou worden “priesters des Heren”. Jezus Christus bevestigde die beloften. Er wordt naar verwezen als het evangelie van het koninkrijk:

“Matth.4:23: En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.

Het blijkt dat dit in wezen dezelfde boodschap is als die wordt gepredikt door Mozes in de woestijn. Het is de boodschap over het Koninkrijk, over een heilig volk en een koninkrijk van priesters. Maar die daar in de woestijn waren ontvingen niet het Koninkrijk, ze gingen niet eens het beloofde land binnen. In de brief aan de Hebreëen zien we dat ze niet ingingen door ONGELOOF:

“Hebr.4:2: Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben.

Waar het nu om gaat in deze studie is het feit van de verandering van bedeling die plaats vond in het boek Handelingen, maar wat we u ook willen laten zien is dat het aangenaam zijn voor God afhankelijk is van het feit of u gelooft wat God zegt. Alle redding, van Genesis tot en met Openbaring is gebaseerd op geloof. Geloof in wat God heeft gezegd. Dat is wat wordt bedoeld met het woord BEKERING. Dat is, verander uw mening. Ga van uw ongelof naar geloof. Omkeren, ga anders denken en geloof wat God heeft gezegd. Die in Exodes waren ongelovigen:

“Hebr.4:6: Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid,

Jezus Christus is dus een dienaar der besnijdenis. Johannes zegt in Joh.1:11 dat Hij tot de zijnen kwam. Hij predikte de boodschap aan de besnedenen en hij bevestigde de aan de vaders gedane beloften. Hij predikte dus het aangename jaar des Heeren. God heeft, in het boek Exodes, aan het volk Israël een verbond gegeven. Het was gebaseerd op:

“Jer.31:31: Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

“Jer.31:32: Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

Dus de bediening van de Heer in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes was om de beloften, aan de vaders gedaan, te bevestigen aan het volk Israël. De beloften hadden betrekking op het land en het Koninkrijk. Ook betrof het de Koning, waarvan we weten dat het Jezus Christus is. Het boek Mattheüs is het boek van de Koning. Het presenteert Jezus Christus als de Koning van Israël:

“Matth.2:1: Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judea, in de dagen van den koning Herodes, ziet, enige wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen.

“Matth.2:2: Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

We hebben dus het evangelie van het koninkrijk. Het is het goede nieuws dat het koninkrijk der hemelen nabij is. Bekeert u en geloof het evangelie. Jezus Christus verkondigde het aangename jaar des Heeren. Het is gebleken dat Israël zijn Koning en het Koninkrijk heeft verworpen. Ze zeiden: Neem weg, neem weg,..... Wij hebben geen koning, dan den keizer. Wij willen niet, dat deze over ons koning zij. Kruisig hem. Zijn bloed kome over ons, en over onze kinderen.

Wat is dan het “aangename jaar des Heeren”? WIJ WETEN uit de brief aan de Hebreeën dat er zonder bloedstorting geen vergeving geschiedt, en we weten dat het bloed van bokken en kalveren, van al die dierenoffers die gebracht werden onder de wet van Mozes, de zonden niet

konden wegnemen. Alleen het bloed van God kan de zonden van de wereld wegnemen, en dat was de bepaalde raad en voorkennis van God, dat Christus zou sterven voor hun zonden, en niet alleen voor de hun zonden maar voor de zonden van de gehele wereld. Ik zei “WIJ WETEN”, maar in die tijd wisten ze dat niet. Ook de apostelen van de Heer wisten dat niet. Ze wisten niet eens dat de Heer zou gaan sterven, en al helemaal niet dat dat voor iemand zijn zonden zou zijn. (Zie Lukas 18:31-34; Joh.20:9-10; Matth.16:21-23). Zie wat Paulus hier over zegt:

“1Kor.2:8: Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Als de duivel had geweten dat de dood van Christus het middel zou zijn tot zijn ondergang zou hij nimmer hebben geprobeerd om de Heer te doden. Maar hij wist het niet. Niemand wist het. Zelfs de apostelen niet. Zelfs na de opstanding verstonden ze het niet. Nadat Petrus en Johannes in het lege graf hadden gekeken en gezien hadden dat het lichaam van de Heer er niet was, zegt de bijbel daarover:

“Joh.20:9: Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan.

“Joh.20:10: De discipelen dan gingen wederom naar huis.

Christus is dus gekruisigd, begraven en is na drie dagen en drie nachten opgestaan uit de doden, daarna is hij, voor een periode van veertig dagen, begonnen te verschijnen aan de apostelen, en onderwees hen. Hij onderwees hen niet over het WAAROM van het kruis. Dat bleef een verborgenheid. Maar hij leert hen dat Zijn dood, begrafenis en opstanding vervulling van profetie is:

“Lukas 24:45: Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.

“Lukas 24:46: En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage.

“Lukas 24:47: En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

“Lukas 24:48: En gij zijt getuigen van deze dingen.

We hebben het hier nog steeds over BEKERING. Het is hier nog steeds het idee van het veranderen van het denken en geloven in Jezus Christus als de beloofde Koning. De Koning van het Koninkrijk. Zoals we zo dadelijk zullen zien is het “*tot vergeving der zonden*” (Hand.2:38), waar het hier over gaat, NIET de boodschap dat Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, zoals Paulus dat later schrijft in de eerste brief aan de Korinthiërs. Dat is hier niet de boodschap. Dat feit was in die tijd nog steeds een verborgenheid.

Het gaat hier nog steeds over de boodschap van het Koninkrijk. Het is “*tot vergeving der zonden*” op een toekomstige datum, bij de tweede komst van Christus. Als u nauwkeurig leest wat Petrus zegt, in Handelingen twee, op de Pinksterdag, dan zult u bemerken dat Petrus NIET zegt: “*Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;* (1Kor.15:3). Dat is wat Paulus zegt in de eerste brief aan de Korinthiërs. Dat is NIET wat Petrus zegt in Handelingen twee. Het

WAAROM van het kruis van Christus komt NIET ter sprake in de boodschap van Petrus. In plaats daarvan gaat het over: “HET AANGENAME JAAR DES HEEREN”.

In het boek Handelingen beschuldigt Petrus Israël van moord. Hij predikt het kruis niet als goed nieuws. Hij verheerlijkt het kruis niet. Hij predikt dat het een schande is.

“Hand.3:17: En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten.

“Hand.3:18: Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.

Met andere woorden, Petrus beschuldigt Israël van de moord op hun Koning, maar hij zegt: ik weet dat jullie het door onwetendheid hebt gedaan, gelijk ook uw oversten, de oversten van het volk Israël. Let nu op wat hij zegt:

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,

Let op dat hij zegt: “opdat uw zonden mogen uitgewist worden” Wat wil dat zeggen? Wanneer zullen de zonden van Israël uitgewist worden? Lees verder:

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

Wat er dus is gebeurd is dat Jezus Christus is gekruisigd, begraven en opgestaan uit de dood. Hij is opgevaren naar de Hemel met de belofte dat hij weer terug zal komen. En Petrus predikt tot degenen die hun Messias willen ontvangen, die met hem geïdentificeert willen worden in de waterdoop, en hij predikt dat er in de toekomst een dag komt wanneer de Heer terug zal komen om al hun zonden uit te wissen. Het betreft hier de Dag van Verzoening voor Israël.

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Wat er dus gebeurt in het begin van het boek Handelingen is dat Christus “het aangename jaar des Heeren” verkondigde. Op het kruis heeft Christus tot de Vader gebeden: “Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen”(Lukas 23:34). Niemand van de oversten dezer wereld wist, en ook Israël wist het niet, wat het resultaat zou zijn van de dood, begraving en opstanding van Jezus Christus. God de Vader beantwoordde dat gebed van Jezus vanaf het kruis, en in Handelingen twee, drie, vier, vijf, zes en zeven hebben we het aangename jaar des Heeren. U ziet dat in de gelijkenis van de vijgeboom:

“Lukas 13:6: En Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond ze niet.

“Lukas 13:7: En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde?

“Lukas 13:8: En hij, antwoordende, zeide tot hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben;

“Lukas 13:9 En indien hij vrucht zal voortbrengen, laat hem staan; maar indien niet, zo zult gij hem namaals uithouwen.

Dus in het begin van het boek Handelingen is er één jaar waarin het volk Israël de gelegenheid kreeg om zich te bekeren en hun Messias te ontvangen. De bekering waartoe Petrus oproept is een verandering van het hart, een verandering van het denken. Met andere woorden, ga anders denken over deze man die jullie hebben vermoord, deze man die God heeft opgewekt uit de doden. Hij is uw Messias, uw Koning. Als u zich bekeert, en hem erkent als uw Messias, als uw Koning, dan zal hij terug keren en Zijn Koninkrijk oprichten. We weten natuurlijk dat ze zich niet bekeerden. Sommigen deden dat wel. De “kleine kudde” deed dat wel. In Handelingen twee waren er drieduizend toegevoegd aan DIE gemeente. (Houdt in gedachten dat alle gemeenten in de bijbel niet dezelfde gemeenten zijn, evenals alle evangelieën in uw bijbel niet hetzelfde goede nieuws is). In Handelingen twee werden er drieduizend aan de gemeente toegevoegd:

“Hand.2:41: Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.

In Handelingenvier werden er vijfduizend toegevoegd:

“Hand.4:4: En velen van degenen, die het woord gehoord hadden, geloofden; en het getal der mannen werd omtrent vijf duizend.

Maar voor de meerderheid gold:

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

De wederoprichting van alle dingen werd opgeschort en Christus is tot op de dag van vandaag in de Hemel:

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

De vervulling van profetie werd opgeschort ten behoeve van de openbaring van de verborgenheid die aan Paulus is geopenbaard:

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

U zult zien dat, toen Stefanus werd gestenigd in Handelingen zeven en er ter plekke een jongeman was, genaamd Saulus, die instemt met de steniging van Stefanus, er daarna nimmer opnieuw, althans nog niet, nationale bekering is aangeboden aan het volk Israël. De bediening van Petrus vervaagde gedurende het boek Handelingen. Het is eigenlijk zo dat Petrus verdwijnt na Handelingen twaalf tot Handelingen vijftien. In Handelingen 15 staat Petrus op in de vergadering te Jeruzalem om de bediening en boodschap van Paulus te verdedigen, en

vanaf die tijd wordt Petrus niet meer gevonden in het boek Handelingen. Vanaf Handelingen 15 en verder gaat het verslag geheel over de bediening van Paulus.

Ten tijde van Handelingen acht kwam er een grote vervolging van de gemeente te Jeruzalem, en Saulus van Tarsen was er de leider van:

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

Kort daarna, in Handelingen negen, op de weg naar Damascus had de ergste vijand van Jezus Christus op deze planeet, Saulus van Tarsen, een totaal onverwachte ontmoeting met de Heer. Lukas schrijft in Handelingen negen over de verschijning van de Heer aan Saulus, die later Paulus wordt genoemd, en weer later in het boek Handelingen vertelt Paulus over zijn eigen ervaring, en hij citeert de woorden die de Heer tot hem had gesproken:

“Hand.26:16: Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen;

De Heer heeft aldus Paulus gekozen om hem tot dienaar en getuige te maken van “deze dingen” die Paulus daar op dat moment heeft gezien, en van de dingen waarvan de Heer zei dat hij daarvoor later aan hem zou verschijnen om het hem te openbaren. Dat is de reden waarom Paulus verwijst naar “mijn evangelie” als de openbaring der verborgenheid. Het was voorheen nimmer geopenbaard totdat de Heer het openbaarde aan Paulus. Paulus zegt:

“1Kor.9:16: Want indien ik het Evangelie verkondige, het is mij geen roem; want de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig!

“1Kor.9:17: Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

Dus de “uitdeling (of bedeling) van het evangelie” was toevertrouwd aan Paulus. Een bedeling is een huisorde in een bepaalde tijd. De bedeling van het evangelie welke aan Paulus was toevertrouwd op de weg naar Damascus gaat vanaf die tijd voort tot de opname van de gemeente, het lichaam van Christus. In deze bedeling werkt God niet ter vervulling van profetie, maar naar hetgeen Paulus zegt, namelijk de openbaring der verborgenheid. De aan Paulus toevertrouwde verborgenheid heeft vele facetten, maar de drie meest belangrijke dingen over de verborgenheid zijn deze:

--Behoudenis is vandaag de dag niet door Israël of door hun wederoprichting maar door hun val.

--Vandaag de dag is er Jood noch Heiden maar een samengesteld lichaam van gelovigen, welks wordt genoemd de gemeente, het lichaam van Christus.

--De Heilige Geest kiest nu wat hij wil openbaren, aan wie hij het wil openbaren en wanneer hij het wil openbaren. Het is in Handelingen twee, drie, vier, vijf etc., gedurende de bediening van Petrus in het boek Handelingen, NIET geopenbaard dat Christus is gestorven voor onze zonden. Die informatie is voor het eerst aan Paulus geopenbaard:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Het WAAROM van het kruis van Christus is voor het eerst geopenbaard aan Paulus. Op de Pinksterdag in Handelingen twee weet Petrus niet dat Christus is gestorven voor zijn zonden en hij predikt dat ook niet. In plaats daarvan beschuldigt hij Israël van de moord op hun Messias en hij predikt het aangename jaar des Heeren.

Eertijds was God gebonden door zijn verbonden. God was gebonden door zijn beloften die hij aan de vaders had gedaan. In Genesis twaalf koos God Abram en begon beloften aan hem te doen. Hij zei:

“Gen.12:1: De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

“Gen.12:2: En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

De nakomelingen van Abraham, werden, door Izak en door Jacob, een groot volk, het volk Israël.

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Maar toen de tijd was gekomen voor de komst van de Messias en het beloofde Koninkrijk opgericht zou worden, verwierp Israël zijn Koning en zijn Koninkrijk. God schortte zijn handelingen met het volk Israël, als Zijn gekozen volk, tijdelijk op, Hij zette ze aan de kant.

“Hosea 1:8: Als zij nu Lo-ruchama gespeend had, ontving zij, en baarde een zoon.

“Hosea 1:9: En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn.

Door hun val, niet doordat ze boven alle volken zijn verhoogd, niet door hun wederoprichting, maar door hun val is de behoudenis tot de Heidenen gekomen.

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Er kwam niet alleen redding voor de Heidenen, maar het kwam ook op een geheel andere wijze dan Petrus tot Israël had gepredikt. God wekte een nieuwe apostel op met een nieuwe boodschap:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

De boodschap van Paulus gaat niet over het vervullen van profetie aan Israël, niet door hun wederoprichting, maar gaat over de val van Israël en een geheel nieuwe huisorde, een nieuwe bedeling:

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Het is de verborgenheid van Christus, de verborgenheid van het evangelie (Ef.6:19). De verborgenheid waarnaar Paulus hier naar verwijst is dat de Heidenen, zoals u en ik, gered kunnen worden buiten het volk van Israël om. In het verleden kon een Heiden alleen worden gezegend als hij het door God gekozen volk zegende, het volk Israël. Zo is het vandaag de dag niet. Nu is er redding voorn de Heidenen buiten Israël om.

“1Kor.12:12: Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus.

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

Petrus heeft nimmer gesproken over het evangelie van Christus, alleen Paulus gebruikt deze uitdrukking. Petrus heeft nimmer gesproken over het lichaam van Christus. Alleen Paulus verwijst naar het lichaam van Christus. Petrus predikte de vervulling van profetie en de HERRIJZENIS van Israël, niet hun val. Maar Israël is gevallen, en behoudenis is gekomen naar mensen zoals u en ik.

“Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

“Ef.2:13: Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

Vandaag de dag is de behoudenis niet door bekering en goede werken en volharden tot het einde. Vandaag de dag is de behoudenis alleen door de genade van God. Vandaag de dag is de behoudenis alleen door het geloof VAN Jezus Christus.

“Titus 2:11: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

In deze tijd, waarin het lichaam van Christus wordt voltooid:

“1Tim.2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

De eeuw waarin wij leven is de tijd van verzoening:

“2Kor.5:19: Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.

“2Kor.5:20: Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.

“2Kor.5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

De boodschap van vandaag is de boodschap van de genade van God:

“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

“Ef.2:9: Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Ef.2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Het goede nieuws van vandaag de dag is dat u geen één of ander werk behoeft te doen om de gunst van God te vinden. In feite is het niet nodig om ergens heen te gaan, iets te doen of iets te zeggen. Alles wat God vandaag de dag eist is het simpele feit dat u uw vertrouwen stelt in het volbrachte werk van Christus. Om behouden te worden moet u vertrouwen in Zijn werk en niet in uw eigen werk. Hij heeft het allemaal bewerkt. Hij volbracht het werk. Behoudenis is vandaag de dag volmaakt in het kruis van Christus. *Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden (Hand.16:31).*